

EEN SERENADE VOOR BRIDGECLUB LEENDE

Op 1 april jl. was het volle bak in speelzaal *De Schammert* tijdens het 50-jarig jubileum van Bridgeclub Leende. Bijna elk lid van de club gaf die dag acte de présence in de volle overtuiging dat dit geen uit de hand gelopen grap was. Toen voorzitter Rik van der Want memoreerde dat de club volgens de statuten echt op 1 april 1973 was opgericht, kon iedereen blijven zitten voor een gedenkwaardig evenement.

De animositeit straalde af van de gezichten, de bridgers hadden zin in een feestje. Nou ja, 50 jaar is ook een mooie mijlpaal, maar men voelde zich net een groen blaadje op het moment dat de Koninklijke Philharmonie uit hetzelfde dorp - opgericht in 1850 - een heuse serenade kwam brengen aan het einde van de middag.

De voorzitter speelde zelf niet mee maar hij hield wel een mooie toespraak met een kwinkslag *‘voorzitters blinken meestal niet uit in de discipline van hun vereniging’* of iets van die strekking. *‘Wellicht jammer dat het buiten hondenweer was. Aan de andere kant prima weer om te bridgen. Je krijgt wat je verdient’* volgens Stefan de Kort.

Daarna dwarrelden vrolijke noten lustig uit de blaasinstrumenten neer op de jarige leden onder het roffelende geluid van de percussie. Als een complete verrassing waren ze dan in een keer op het podium ten tonele verschenen om hun dorpsgenoten te eren. Hierbij past een kleine correctie: niet alle leden komen uit Leende, maar de meesten wel uit de gemeente Heeze-Leende. Bij de oprichting in 1973 was het merendeel wel in Leende woonachtig, maar hun roots lagen misschien zelfs wel ver buiten Brabant. De eerste voorzitter was in ieder geval van Friese komaf. Hier in deze regio was *rikken* onder de bevolking veel populairder, zoals eerder op de dag bleek uit een lied dat aan dit kaartspel was gewijd.

Er waren nog een paar leden van het eerste uur of daaromtrent. Jolande Damsteeg was in die zin een sprekend voorbeeld. Zij is momenteel het langst spelende lid van de club. Samen met ambassadeur Pim Vaders vormde zij een koningskoppel dat gladjes de

eerste prijs van de ingekorte drive naar zich toetrok. Naast Jolande nog iemand vanaf de beginjaren: Ria van Asten. Speciaal voor deze dag was zij naar De Schammert getogen. Een mooi weerzien.

De dag was tot in de puntjes georganiseerd door ceremoniemeester Peter Liebrechts en rechterhand Francien de Vries-Hurkmans. Aan alles was gedacht. Aan grote en kleine sponsors, de traditionele vlaaien en de lekkere (borrel)hapjes. Iedere deelnemer kreeg muntjes om niet op een droogje te hoeven zitten. Op de valreep moest nog iemand benaderd worden om voor twee extra biddingboxjes te zorgen, zo groot was het deelnemersveld. Maar liefst 42 paren hadden zich aangemeld. In de pauzes tussen de bridgeronden werd een gevarieerd programma geboden. Er werd afgetrapt met een introductiefilm over het Bridgemuseum in Leerdam. Later traden nog diverse vertolkers van liederen op die volgens Peter vooraf aan een strenge selectie waren onderworpen vanwege de talloze aanmeldingen. Zo bracht Hans Liebrechts, een neef van Peter, mooie liedjes ten gehore, o.a. *Hotel California*.

Aan het eind van de middag kreeg hij zowaar de zussen Ella en Ria op de dansvloer. Zij zwierden tussen de tafels door dat het een lieve lust was.

Peter deed zelf ook een duit in het zakje door samen met Jan een tweespraak te houden die refereerde aan *Cowboy Gerards Het kaartspel*, een spirituele duiding van het spel in samenhang met de club en haar historie. Het al eerder vermelde lied over *rikken* was hieraan voorafgegaan. Jan zong tenslotte nog over het onbegrip dat er soms bestaat tussen de partners onderling. Tonpraoter Johnny Galama, alias *John van de Oliesjeik* zorgde voor veel hilariteit door over zijn leven als agent (pliesie) een boekje open te doen.

Pim Vaders, de ambassadeur van de Bridgebond, werd door Rik uitgenodigd om de club toe te spreken. Hij benadrukte dat de Bond het moeilijk had gehad in Coronatijd. Men kende maar liefst een terugloop van 15% bij de ruim 1100 verenigingen. Daarom is de Bond zo blij met dit jubileum en een club zoals die in Leende functioneert. Wij zorgen voor het recht op bestaan

van de Bond en voortbestaan van het Bridgespel. Pim had voor ons nog een koffer met spellen (BL 50 jaar) en een brief van de Bondsvoorzitter in petto. Het plezier op deze dag stond voorop, zo vond hij. Hoe moeten wij Bridgeclub Leende duiden? Volgens onze voorzitter hebben wij de epidemie het hoofd kunnen bieden. De club floreert als nooit tevoren. Dat is te danken aan een actief bestuur en leden die elk op hun eigen terrein een steentje bijdragen. Hier worden bijvoorbeeld bridgelessen gegeven door Ella en Geert, hetgeen voor veel nieuwe aanwas heeft gezorgd. Rik was in gedachten al bij het 75-jarig jubileum. Dat zou bij de laatste ontwikkelingen moeiteloos worden gehaald, maar waarschijnlijk wel met veel andere leden.

Hoewel Bridge een spel van de wereld is, de enige sport met overal dezelfde spelregels, is onze club een authentieke dorpsclub. Deze club heeft een gemoedelijk karakter. Er vallen overal wel eens verkeerde woorden, maar die zijn op deze dag gelukkig niet gevallen. Of je hier op de clubavond komt of op een bridgedrive, het voelt altijd als thuiskomen.

Na de prijsuitreiking volgde een menselijk gebaar van de ambassadeur. Hij schonk zijn deel van de samen met Jolande Damsteeg gewonnen prijs terug aan de club. De beloning zat voor hem al in het ervaren van deze dag.

Daarop volgde Peters voorstel om deze prijs aan Maria Raassens te schenken, een even mooie geste. Wij missen haar al een hele tijd en zij had hier graag bij willen zijn.

Rik wist niet waar te beginnen als hij mensen wilde bedanken. Natuurlijk de organisatie waarin Peter bewees de gangmaker op het juiste feest te zijn geweest. De Schammert die met haar personeel ons op deze dag goed verzorgd had. Bloemen voor Francien, de rechterhand van Peter. De komst van Pim Vaders die zichtbaar had genoten van zijn deelname aan de drive. Het bestuur van de club. De performers die voor een stukje amusement hadden gezorgd. De sponsors die het mogelijk hadden gemaakt dat er voor iedereen een prijs(je) was. Het voert hier daarom te ver om alle prijswinnaars met naam en toenaam te vermelden. Peter kreeg als dank voor zijn bijzondere prestatie boekjes met als onderwerpen *feestdrives* en *jubilea* plus een sixpack bijzondere bieren. Bij dit jubileum heeft hij in elk opzicht laten zien dat hij het organiseren in de vingers heeft. Wat kunnen en mogen we van deze man in de toekomst nog verwachten?

Jan Weijters